

שבת בשבתו

גליון הקהלה החרדית "מחזיקי הדת" אנטווערפן

Jacob Jacobsstraat 22 - tel. 03-233.55.67

ז"ה, שנה כ"ד, גליון אלף שע"ס

עש"ק י"א תמוז תש"פ

חקת-בלק

הדלקת הנרות: 21.42 פלג המנחה: 20.18

מוצאי ש"ק: 23.12 ר"ת: 23.12

3 JULI 2020

Nr 1378

דף היומי שבת קי"ט

נח לשמור על קדושת הגליון

מפנין יקריין

וידבר העם בא-להים ובמשה (כא,ה)

בגמרא (סנהדרין קי,א) לומדים מכאן כל המהרהר אחר רבו כאלו מהרהר אחר שכניה. ויש לדקדק איך לומדים מכאן הרהור הלא כתיב 'וידבר' גם יש לדקדק שעל הפסוק 'ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו' כתוב במדרש: ידעו שדברו במשה ונשתטחו לפניו, ולכאורה מה זה 'ידעו שדברו', הרי אם דברו בודאי ידעו שדברו?

ואפשר לומר שעיקר החטא שלהם היה שאמרו 'ונפשנו קצה בלחם הקלקל', שהוא המן שהיה בזכות משה, והם היו מדברים על הלחם אך בלבם היה על משה, וסימן לדבר 'בלחם הקלקל' גימטריא משה, וכאשר באו עליהם הנחשים השרפים אז ידעו שבעצם דברו על משה שבזכותו בא המן. ולכן לומדים מכאן על מהרהר אחר רבו, שמה שדברו היה על המן אבל במחשבה הכוונה היתה על משה. (נפלאות חדשות)

ולא נתן סיחון את ישראל עבר בגבלו וגו' ויכה ישראל לפי חרב וירש את ארצו (כא,כג-כד)

בפרק הלל הגדול בתהלים (קלו,יט-כב) כתוב 'לסיחון מלך האמורי וכו' ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו, נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו'. ולכאורה צריך ביאור כפל הלשון, הרי ב'נתן ארצם לנחלה' כבר מבואר לנכון שמסר ארץ סיחון ועוג לנחלה לבני ישראל, ולמה נכפל שוב 'נחלה לישראל עבדו'?

המשנה למלך בספרו 'פרשת דרכים' (דרך

כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל א-ל (כג,כג)

בשבת קודש לפני שהושיבו את רבינו (הרה"ק רבי אברהם יעקב מסאדיגורא) זי"ע במאסר, לא אמר שום אמרות קודש בשלחנו הטהור, אלא לפני שקם מהשלחן התחיל עם הפסוק "כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל א-ל" - על אף שפרשת השבוע היה אחד מהפרשיות של התחלת ספר ויקרא, ולא פרשת בלק שבסוף ספר במדבר - וכך פירשו: "כעת" כמו שאין לך שום ספק בהעת ההוה שאתה נמצא בתוכו ויודע בודאות שה"עת" קיים, כמו"כ יהיה ברור לך, ש"יאמר ליעקב ולישראל מה פעל א-ל" היינו יהיה ברור לך שמגלים מן השמים להצדיק איהו בחי' א-ל-א-ל פועל בעולם, דיש שתי בחינות א-ל-א-ל הפועל בעולם, (א) בחי' א-ל-א-ל המורה על חסד, וכמאה"כ (תהלים נג), "חסד א-ל כל היום". (ב) בחי' א-ל-א-ל המורה על דינים, וכמאה"כ (שם זיב) "וא-ל זועם בכל יום". והנה אם ההנהגה הוא בבחי' "חסד א-ל כל היום" הרי טוב, ואם ההנהגה הוא בחי' "בחי' א-ל זועם בכל יום", אזי מוטל על הצדיק שיהפוך ההנהגה לבחי' "חסד א-ל כל היום". וסיים רבינו זי"ע ואמר: אם הצדיק מסוגל להפכו לבחי' "חסד א-ל כל היום" הרי טוב, ואם אינו מסוגל להפכו, אז לוקח הצדיק על עצמו שהוא יסבול אותם הדינים.

באותו שבוע נאסר רבינו, ואז הובן כונת קדשו. (אנן ישראל)

פרקי אבות
ע"י מרן הרב שליט"א
בקהלה
03.233.55.67 → 8 → 1

הקודש, דרוש שביעי) מבאר: דהנה כתבה תורה שהוזהרו ישראל (דברים ב,ט) 'אל תצר את מואב ואל תתגר במ מלחמה', אמנם 'עמון ומואב נטהרו - ע"י סיחון' (גיטין לח,א) דמתחילה לא הותרו ישראל לכבוש את עמון ומואב, אבל אחר שסיחון כבש אותם נטהרו. ואם כן י"ל דזה פירוש הכתוב האומר 'למכה מלכים גדולים כי לעולם חסדו, ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו', והיינו על עמון ומואב שהוכו ונכבשו על ידי סיחון ועוג. ואח"כ 'ונתן ארצם לנחלה' לסיחון ולעוג. וכל זה היה לטובת ישראל, כי ממשיך ואומר שמה שניתן עמון ומואב לסיחון ולעוג הוא כדי שתהיה 'נחלה לישראל עבדו', לפי שעל ידיהם נטהרו ויכלו ישראל לרשת אותם.

ובספר 'נועם מגדים' מבאר: כי אצל עובדי ה' וחושבי שמו האמיתים אין כסף וזהב ומיטב קרקע ונחלת בית נחשב למאומה, רק כל נחלתם החשוב וחשוק להם הוא ה' אלקינו קדושינו לעבדו זה טוב ונעים ויפה להם מכל בית והון ונחלה, כענין שנאמר באהרן בחיר ה' (במדבר יח,כ) 'בארצם לא תנחל כו' אני חלקך ונחלתך'.

וזהו מאמר הכתוב, דסיפר בחסדי ה' ויהרוג כו' לסיחון כו' ונתן ארצם לנחלה' הכונה בודאי שלישראל נתן, אמנם בכתוב השני פירש כי זה מה שנתן הארץ לנחלה היה לסתם עם קרובו, אבל 'נחלה לישראל' אלו הצדיקים הגדולים לשון שררה, אצלם הנחלה היא 'עבדו' - מה שהוא עבדו דה' אלקינו זהו נחלתו נחלת שפרה לו מכל נחלת אדמה וארץ.

על כן יאמרו המשלים באו חשבון (כא,כז)

הנה לפעמים כתוב בכונות איזה סוד בגימטריא, וכשאנו עולה התיבה להמספר ההוא אזי כתוב עם הכולל, ולפעמים עם האותיות, וצריך להבין זה, אך לפענ"ד נראה שהוא על דרך שאומרים משל, ולמה הוא, כי האומר הוא מבין שאי אפשר להם שיבינו אותו הדבר כך, כי אם ע"י שיסביר להם בדבר שרגילים בו ומתוכו יעמדו על הדבר, ויכנס בלבם. כן הוא הדבר הזה, שבאמת האר"י ז"ל וכן כל הצדיקים שבדור הפותחים פתח בתורה הקדושה להבין איזה דבר ואומרים גימטריא על זה, הם הבינו ברוח קדשם שורש הדבר ההוא שיש באותו הדבר סוד ההוא, אך להלביש הדבר לפני השומעים, צריך שיאמר בענין גימטריא, לכך אומר תמיד לפי מה שהוא עולה, או עם התיבות והנקודות כדי להלביש הדברים שיוכלו להבינם שמרומז בו סוד זה.

זהו י"ל שמרומז בפסוק, כי 'כן' הוא מספר

קריאת שמע ליל שבת חקת-בלק משעה 22.58
*
סוף זמן ק"ש שבת חקת-בלק בבוקר
מג"א: 9.04/7.46 - גר"א: 9.40

שעות הקבלה

של מרן הרב שליט"א לשיחה אישית
בין השעות: 17.00-18.30
(במשרדי הקהלה אסטען 49, בימים ג-ב-א-ה)
*
קביעת השיחה בתיאום מראש במשרד הקהלה

'סוד', והוא שאמר 'על כן', היינו, על איזה סוד כשרוצים אנשי השם לגלות, יאמרו המושלים היינו אותם הדורשים התורה בבחינת משל כנ"ל, בואו חשבון ר"ל שמביאים אותו אל חשבון וגימטריא כדי להבינם סוד הדבר ההוא איך שמרומז בו זה הסוד, אבל באמת הם הבינו זה מהאור של הדבר עצמו שמאיר להם השם ב"ה בחסדו הגדול להבין שיש באותו דבר סוד ההוא. (דגל מחנה אפרים)

למך אלו הקהלה

שבת פ' חקת-בלק (בא"י בלק), י"ב תמוז.

הדלקת הנרות: 21.42 (פלג המנחה: 20.18 - פלג ב: 21.15)

מפטיירין 'והיה שארית יעקב' (מייכה ה) עד 'והצנע לכת עם אלקיך'. אבות פרק ה'.

מוצאי שבת: 23.12 (לשיטת ר"ת: 23.12)

סוף זמן קידוש לבנה: ליל מוצש"ק, כל הלילה.

תקופת תמוז: יום ג', ט"ו תמוז, בשעה 19:30 בערב.

תענית שבעה עשר בתמוז, יום ה' פרשת פינחס, י"ז תמוז, והוא תענית צבור.

תחילת תענית: בבוקר בשעה 3.35

שחרית, כנהוג, הש"ץ אומר "עננו" בין גואל לרופא, סליחות, אבינו מלכנו (ויש שאין אומרים), תחנון, חצי קדיש, קריאת התורה ג' גברי ב"ויחל" (פרשת כי-תשא בדילוג) והצבור אומר בקול רם: שוב מחרון אפך - י"ג מדות ה' ה' - וסלחת וגו' (והעולה אומר עם בעל הקורא), חצי קדיש, אשרי, למנצח, ובא לציון, קדיש תתקבל, יהללו, שיר של יום, אין כא-להינו, עלינו.

מנחה, הש"ץ והקורא מתעטפים בטלית. קרבנות, אשרי, חצי קדיש, קריאת התורה ב"ויחל" (בדילוג), השלישי הוא המפטייר (אין אומרים חצי קדיש אחר קריאת התורה), ומפטיירין "דרשו ה' בהמצאו" (ישעיהו נה), יהללו, מכניסין הספר תורה, חצי קדיש, בלחש "עננו" בשומע תפלה, ובחזרת הש"ץ "עננו" בין גואל לרופא, ברכת כהנים, אבינו מלכנו (ויש שאין אומרים), קדיש תתקבל, עלינו.

מוצאי תענית: 22.53 (ר"ת: 22.08)

בין המצרים: משבעה עשר בתמוז עד תשעה באב הם ימי "בין המצרים", ואין מסתפרין בהם, ואין עושים נישואין, ואין מברכין בהם שהחיינו, וגם אין אוכלים בהם פרי חדש, ובשבת נהגו להתיר (אולם בכתבי האר"י מובא להחמיר).

שבת פ' פינחס, י"ט תמוז.

הדלקת הנרות: 21.37 (פלג המנחה: 20.15 - פלג ב: 21.12)

א יוציץ ווארט

ותמת שם מרים ותקבר שם. ולא היה מים לעדה (כ.א.ב)
 דאס וואס עס איז יעצט נישט געווען קיין וואסער צום טרינקען, איז געווען א שטראף אויף דעם וואס מען האט נישט באוויינט און מספיד געווען מרים ווי עס פאסט. אזוי ווי עס שטייט "ותמת... ותקבר" און עס שטייט נישט "ויבכו", אזוי ווי ביי משה און אהרן.
 האט זיך דערפאר דאס וואסער געענדיגט, אז די יידען זאלען איינזעהן דאס צדקות פון מרים, אז כלל ישראל האט געהאט צו טרינקען נאר אין איהר זכות. (פלי יקר)

פיקי אבוי

מהיר לשמוע וקשה לאבד חכם (פ"ה מ"ב)
 משחר ילדותו הצטיין הגאון רבי יהושע'לע קוטנא זצ"ל בכשרונותיו הבלתי רגילים, מספיק היה לו להציץ בספר פעם אחת ויחידה והוא נחרת בזכרונו כל ימי חייו. סיפר בנו יחידו וממלא מקומו ברבנות בקוטנה הגאון ר' משה פנחס, כי בכתבו את חידושי תורתו הוא ציטט מתוך ספרים שראה אותם לפני עשרות בשנים פעם אחת ויחידה והוא לא שינה מהכתוב בהם אפילו אות אחת, עד כדי כך היה זכרונו עצום.
 רבי יהושע'לע בעצמו השתבח בכח זכרונו, כך למשל הוא סיפר שבהיותו תינוק בעריסה לקחה אותו אמו הצדקת ונסעה אתו ללעמבערג אל הגאון בעל "ישועות יעקב" זצ"ל (אשר אביו רבי דוד נמנה על מגידי השיעור בבית מדרשו) על מנת שיברכהו, סיפר רבי יהושע'לע ברבות השנים, שלא זו בלבד שהוא זוכר את קלסתר פניו הקדושים של הבעל "ישועות יעקב", אלא זוכר גם כל מלה והגה שהוציא בברכו אותו.
 (תולדות הגאון מקוטנה, עמ' 11)

מחדש את סדר יומו בקיימו 'לא איברא לילא אלא לגירסא', להמשיך עליו חוט של חסד בעוסקו בתורה כל שעות הלילה ברציפות עד הבוקר בהתלהבות ובחשק נפלא כשמציג רגלו אחת על הכסא כדי שלא תחטפנו שינה, וכשהשמש יצא על הארץ בשעה שמונה אז נח מעבודתו לתת לעפעפיו תנומה, "און האט געמאכט נאכט" (כעדות חתנו כ"ק מרן אדמו"ר מסקווירא זצוק"ל), וישן כשעתיים, ובערך בשעה עשר התגבר כארי לעולת התמיד של שחר והפסטר כדאמול. (שארית לפינחס - תולדותיו, עמ' ג)

טבק בעינים

סיפר הרה"ק רבי יצחק מסטיטשין זי"ע: הרה"ק רבי שלום מקאמינקא זי"ע היה מתמיד נפלא, וכשהיה מרגיש שעומדת ליפול עליו תרדמה בלימודו, היה נוטל טבק מן הקופסא שעל שלחנו ושם בעיניו הקדושות כדי שלא יעצמו, והמשיך בלימודו!
 (החכמה מא"ן)

להיות שקוע בלימוד

שח מרן ראש הישיבה רבי מיכל יהודה ליפקוביץ זלה"ה: "סיפר לי א' מתלמידי הגאון ר' ברוך בער זצ"ל, שפעם אמר רבו ז"ל דברי חיזוק בענין גיעת התורה, ואמר: מהי ההבחנה להיות נחשב שקוע בלימוד, וצייר דוגמא מעצמו: אני לומד סוגיא עד שנופלת עלי תרדמה מרוב עייפות ותשישות, ומיד כשאני מתעורר וממשיך ללמוד - הריני ממשיך באותו מקום שבו הפסקתי כשנרדמתי. זהו נחשב "שקוע בלימוד" - שהשינה אינה הפסק ויציאה מהלימוד".

"שמעתי מהגאון הרב דפוניבו זצ"ל שסיפר מזמן לימודו אצל רבינו ה"חפץ חיים" זצ"ל, שראה פעם אחת את רבו הק' מגיע לביתו מנסיעה ארוכה - ובימים ההם היו נוסעים בעגלה, הדרכים היו משובשות וכל נסיעה היתה טלטול וטורח רב והיתה משברת גופו של אדם - מיד לאחר הכנסו לביתו בא אחריו להכנס אצלו, והנה בהכנסו מצא (המשך בעמוד ג)

זאת התורה אדם כי ימות באהל (יט,ד)

אין דברי תורה מתקיימים אלא במי שממית עצמו עליהם (ברכות סג,ב) עובדות וסיפורים מגדולי ישראל על עוצם יגיעתם ושקידתם בתורה

לתת להרבנית סכום כסף גדול ע"מ שתאפשר לה להכנס להברוך טעם, והרבנית בידעה רצון בעלה לא ניסתה להפריעו מלימודו, וכשספרה אח"כ להברוך טעם איך "הפסידה" על ידו הרבה כסף, אמר לה הברוך טעם: אפילו אלפי דינרי זהב לא יעבירוני מדעתי לבטלני מקביעת שיעורי.

(שיחתו של עבדי אבות ח"א)

אחת שאלתי

כ"ק אדמו"ר מאלכסנדר שליט"א מביא: ידוע כי הסבא קדישא מווארקא זי"ע, בהיות בנו הרה"ק רבי יעקב דוד מאמשינוב זי"ע עלם צעיר, היה רגיל לבחון אותו מדי שבת בשבתו על לימודיו, ופעם לאחר שסיים לומר לפניו השיעור שלמד, נענה ואמר לו, ידעת היטב "אבער מ'דארף בעסער וועלן לערנען". בשבוע שאחריו התאמץ בלימודיו יותר, אולם בשבת הבאה כשנבחן שוב אמר לו אביו "מ'דארף מער וועלן לערנען", וכן בשבת השלישית וכיוצא. בראותו כן לאחר כמה פעמים, נשבר רוחו ונתן קולו בבכי, באמרו כי אינו מבין רצון קדשו, אחרי שהתיגע כ"כ בלימודו במיעוט אכילה ונידוד שינה, מהו "וועלן לערנען"? אמר לו רבינו הקדוש "וועלן לערנען הייסט, מ'זאל נישט וועלן קיין שום אנדערע זאך נאר לערנען!"

וברשימות הרה"ק רבי שמעון שלום מאמשינוב זי"ע הוסיף בשם אביו הרה"ק רבי מנחם זי"ע, שרבינו סיים את דבריו, "אז מ'וויל נאך עפעס, הייסט שוין נישט אז מ'וויל לערנען".

(פרקי אבות 'מפי ספרים וסופרים' ח"ב, עמ' נ)

לא הסיח דעת

בשנת תר"ל כשנפטר אביו (של הגה"ק בעל "ערוגת הבושם" מחוסט זצ"ל) בהיותו עדיין בן י"ז שנים חזר מפרעשבורג, ולקח את בית אביו ואת מסחרו לידי, ועם כל זה שם לילות כימים ולא פסק פומיה מגירסא בנגלה ובנסתר.

בספרי מסחר שלו בטשארנא, מצאו בשולי הדפים חידושי תורה, שעלו לו ברעיונו בעת עסקו במסחרו, וביניהם תירוצים על קושיות התוס' וביירוים על הרמב"ם. כ"ק מרן בעל ערוגת הבושם זצ"ל רגיל הי' לספר לאחיו הצעיר הג"ר יעקב יחזק'י זצ"ל: "בימים ההם כשהייתי נאלץ לנסוע בעגלה בחברותא עם שאר סוחרים, תוכל לשער בעצמך, מהו המדובר בין אויבערלאנדער עמי הארצים, "אולם אני לא הסחתי דעתי מהרמב"ם..."

(שושילתא דדהבא, מס' 5 אות יא)

גודל עיונו

רבי מאיר שמחה (ה"משך חכמה") סיפר על שקידתו הנפלאה בילדותו: פעם בהיותו כבן עשר, לאחר תפלת ערבית בבית המדרש עלה על הסולם ונשען אל מדרף הספרים ודפדף בספר, וכך עמד שם כל הלילה עד אור השחר, שקוע בעומק העיון בספר אשר לפניו.

והנה באשמורת הבוקר נכנס השמש אל ביהמ"ד, כאשר ראה את רמ"ש, העיר לו: מאיר שמחה'לע רד מהסולם! ענהו רמ"ש, האם כבר אמרו ברכו?! (שלאחר מעריב). עד כדי כך השקיע עצמו בתורה ללא שיעור, עד כדי שכחת הזמן ושכחת עצמו. (רבינו מאיר שמחה, עמ' לא)

יומם ולילה

(הגה"ק רבי פיניעלעל מאוסטילא זי"ע הי"ד) אחרי חתונתו בבעלזא נשאר שם לישיב סמוך על שלחן חותנו שנים רבות על התורה ועל העבודה, ושם קנה לעצמו שלמות על שלמותו בהתמדה ושקידה נפלאה, מופרש ומוקדש מתענוגי עוה"ז מכל וכל, ישב כל היום מעוטר בטלית ותפילין עד סמוך לחשכה בלי טעימה כל שהוא, ואחר תפלת המנחה טעם להפסיק את תעניתו, ואח"כ התחיל

קשור לחבל

מלבד הנהגת הקהילה והשיעורים בישיבה היה רבינו המהרש"א שקוד על לימודו בלילות כבימים. מחזה מופלא התגלה לעיני הצופה מבעד לחלון, באישון לילה. המהרש"א יושב ליד השלחן בחדר הלימוד, נוטל חבל דק המשתלשל מן התקרה וקושר את קצהו בשערו. קול ניגון לימודו הערב מתגבר בחדר שעה אחר שעה, והנה הכריעה עייפות היום ותנומה חטפה את הרב, ראשו מבקש להשמט אל השלחן, אך הנה חש הוא במשיכת החבל בשערו, מיד מתנער כארי ושוב צולל לעומק תלמודו כבראשונה. (מאוצר המהרש"א - תולדותיו)

מאלפי זהב וכסף

הגה"ק הברוך טעם התמסר כל כולו עם התלמידים בישיבתו אשר יסד בלייפניק. עבודתו הק' זו היתה נחשבת אצלו כחלקו מכל עמלו. את זמן הקבוע ללימוד השיעור לא היה מבטל לשום דבר הכי נחוץ. ומסופר כי פעם אחת עברה את לייפניק הגבירה הנדיבה הנודעת מרת תמר'ל מוורשא, ובקשה לשאל בעצת הברוך טעם באיזה דבר נחוץ, ולהיות כי מיהרה לדרכה ולא יכלה להתמהמה, בקשה להכנס בזמן הקבוע ללימוד השיעור, ורצתה

בין שני צדי וצדי

י"ב תמוז	ק"ג: רבי יעקב [ב"ר אשר] - בעל הטורים
י"ג תמוז	תקל"א: רבי חיים [ב"ר שמחה] הכהן ראפאפארט - רבינו חיים כהן
תק"פ:	רבי מרדכי [ב"ר יחיאל מיכל] מקרעמיניץ
תש"ו:	רבי דוד [ב"ר מנחם נחום] טווערסקי - האדמו"ר מראחמיסטריווקא
י"ד תמוז	שצ"ט: רבי יוסף [ב"ר משה] מטראני - מהרימ"ט
תע"ט:	רבי שמואל [ב"ר יוסף יוזפא] הכהן שאטען, רב דדרמשטאט - כוס הישועות
תשמ"ז:	רבי יעקב יצחק [ב"ר יהודה לייב] הלוי רודערמאן - ראש ישיבת נר ישראל באלטימאר
תש"ס:	רבי יצחק אייזיק [ב"ר איתמר] ראזענבוים - אדמו"ר מזוטשקא
ט"ו תמוז	תק"ג: רבי חיים [ב"ר משה] נ' עטר - אור החיים
תקמ"ה:	רבי אריה לייב [ב"ר אשר] גינצבורג - רב דמיץ (צרפת) - שאגת אריה (ו"א בכ"ה)
תר"ע:	רבי אלעזר [ב"ר אלימלך] ריישער ווייסבלום - משינה למלך
תשכ"ט:	רבי דוד משה [ב"ר אליעזר זאב] ראזענבוים - אדמו"ר מקרעטשניף-רחובות
ט"ז תמוז	ב'תמ"ח: חור בנם של כלב ומרים הנביאה
תשכ"ז:	רבי אברהם יהושע העשיל [ב"ר יצחק מאיר] - האדמו"ר מקאפיטשניץ
י"ז תמוז	ק"ט: רבי יהודה [ב"ר אשר] בן הרא"ש
תקט"ו:	רבי יצחק [ב"ר יהודה] הכהן ראפאפארט - בתי כהונה
תרמ"ו:	רבי חיים צבי [ב"ר דוד לייב] מאנהיימער - רב דאונגוואר - עין הבדולח
תרצ"ב:	רבי מרדכי יהודה לייב [ב"ר נפתלי הירץ] ווינקלער - אב"ד מאד - לבושי מרדכי
תש"ד:	הקדוש רבי יצחק זעקל [ב"ר אברהם] הלוי פאללאק - אב"ד ק' דונאפאלדוואר
תש"ד:	הקדוש רבי שמשון [ב"ר יהודה] אלטמאן - אב"ד ק' פאקש - שבולת הנהר
תשמ"ב:	רבי שמעון [ב"ר חיים] ביטון - דיין במארסייל (צרפת)
י"ח תמוז	תרט"ז: רבי משה דוד [ב"ר אשר אנשיל] אשכנזי - אב"ד טולטשאווא - תולדות אדם
תרל"ד:	רבי יעקב אריה [ב"ר שלמה] מראדזימין
תרס"ו:	רבי יהושע [ב"ר יוסף] טאמאזאווער

ייראוך עם שמש

תפלת שחרית בימות החול כותיקין
בביהמ"ד פשעווארסק
בכל יום חצי שעה לפני הנץ
ביום א' פינחס בשעה 5.05

ברכת מזל טוב חמה ולבבית להרה"ג

מזה"ר שמעון מרדכי סידנער שליט"א
ראש כולל קדושת אהרן
ולכל משפחתו שיחיו
לרגל אירוסי הבן עב"ג שיחיו
ירו מהם ומכל צאצאיהם רוב נחת וכל טוב
מאחלת הנהלת הקהלה

ברכת מזל טוב חמה ולבבית

להר"ר חיים מרדכי ווייס הי"ו
שו"ב דקהלתנו
ולכל משפחתו שיחיו
לרגל נישואי הבן עב"ג שיחיו
ירו מהם ומכל צאצאיהם רוב נחת וכל טוב
מאחלת הנהלת הקהלה

הודעה חשובה

כל אלו שקבלו מכתב מ-FAGG, או שצריכים עזרה
בנוגע לתרומת אברים, יכולים לפנות בהודעת SMS
לחבר הוועד דקהלתנו הר"ר אלי מנדל נ"י במס'
0475.748.749 ויחזרו איה לכולם.

די וועלכע האבען באקומען א בריף, אדער נויטיגען
זיך אין הילף אין באלאנג פון FAGG, קענען זיך
ווענדען מיט א SMS צום חבר הוועד דקהלתנו ר'
אלי מנדל נ"י, נומ. 0475.748.749, און מען וועט איה
צו זיי צוריק קומען.

מזמור לתודה הריעו

הננו בזה להביע רגשי תודה בכבוד והוקרה לכל נדיבי לב תושבי עירנו
כ"א בשמו יבורך הי"ו שנטלו חלק והשתתפו ביד רחבה וברוח נדיבה
במגבית שערנו לרגל שנת היובל חמישים שנה מעת התייסדות מוסד
החינוך ע"י כ"ק רבינו הקה"ט סאטמאר ז"ע ומתנוסס לשם ולתפארה
ב"ה, כה יתן ה' וכה יוסיף כה לחי.

וברכה מיוחדת לכבוד מון הרב מרא דאתרא שליט"א ואתו עמו חברי
הביד"ץ שליט"א שערנו מגילה עפה מכתב נאה ויאה לעורר לבות
היראים וחורדים לדבר ה' להיות נמנים לדבר מצוה רבה זו.

וזכות תשב"ר צאן קדשים יגן ויושיע לכאו"א שיתמלא משאלות לבבו
לטובה ולברכה ובזכות נשים צדקניות עתידין להגאל בב"א.

הכ"ח בשם ההנהלה

הק' מרדכי שטיבער, מנהל

הרוצים להשתתף יפנו אל 0465.582.697

באנק נומער: BE47 1030 5409 8180

והבנה בדבריו. והשיב הגרעק"א שזה משום שלמד
תורה כל ימיו מתוך יסורים.

(מפי רבי יצחק זונדל שטרן כפי ששמע מדודו רבי נחום
דוד הרמן ששמע מרבינו מטשעבין. מעניין לציין שבצוואת
הגרעק"א הוא מבקש להספידו רק בדבר זה שהוא מסובל
ביסורים. והגאון רבי אליהו גריידיצ'ר כותב במכתב הנדפס
בראש חידושי הרעק"א, שכיון שלמד מתוך יסורים, מי
שלומד את תורתו - של הגרעק"א - ינצל מיסוריו הנפש
והגוף) (שר התורה, עמ' 656)

פריעת חובותיו

הנה כידוע מורנו הגר"ח קניבסקי שליט"א עשה
לעצמו סדר ללמוד בכל יום ויום דברים קבועים
ובכל שנה ושנה מסיים ש"ס בבלי וירושלמי רמב"ם
(המשך בעמוד ד)

מודעה נחוצה

הננו מודיעים בזה, שעוגיות ומיני מאפה
המיוצרים תחת השגחתנו, ונמכרים בחנויות
שונות שאינן תחת השגחתנו ובעליהן אינם
שומרי תו"מ, אין לקנותם אלא אך ורק אם
הם סגורים עם חותמת הבד"ץ.

הבד"ץ

בית מדרש ע"ש מרן הרב הגרא"א הלוי רובינשטיין זצ"ל בירושלים עיה"ק

בשנתים האחרונות אוכלסה שכונת "תנובת
הארץ" (רחובות שמגר וירמיהו) בירושלים עיה"ק
במשפחות רבות המונות כאלף נפשות, כשבאזור
מתגוררים גם רבים מיוצאי אנטווערפן.

בשבוע שעבר נפתח באזור זה בית המדרש
הראשון, בנוי לתלפיות, על שמו ולזכרו של מרן
הרב רבי אלטר אליהו הלוי רובינשטיין זצ"ל, בעל
שו"ת "מגדנות אליהו", ומיד עם פתיחתו התחיל
ב"ה להיות שוקק חיי תורה ותפלה.

בשבת הראשונה לפתיחתו הוזמנו האורחים
הנכבדים המתגוררים באזור, הרה"ג ר' דניאל
חיים אלטר שליט"א והרה"ג ר' מנשה ישראל
רייזמן שליט"א, וכובדו לשאת דברים בפני
הצבור.

בדבריהם פרשו את משנתו של מרן הרב
זצ"ל בשו"ת "מגדנות אליהו", וכן הרחיבו על
הסיעתא דשמיא האמורה ללוות את התפילות
והתורה במקום זה, אחר שזכותו הגדולה של הרב
זצ"ל שהיה ספוג ביגיעת התורה חופפת עליהם.

שאינם נפרדים זה מזה ולו לרגע אחד.
לפני השינה היה מורגל בלימוד ספרי עיון
מיוחדים אשר מותירים צורך להוסיף ולחשוב. היו
לו ספרי "קהלות יעקב" פרי יצחק" "מקדש דוד"
ועוד, כדי שיוכל לחשוב בשעת השינה בלימוד.
וממש כפשוטו "לן בעומקה של הלכה". אל תישן
אלא מתוך דברי תורה, הרי כך
כתב בארוחות חיים להרא"ש.

אחת מכוונותיו ב"אתה חונן",
כך אמר, שיזכה שמחו יחשוב כל
הלילה בלימוד... כשקם באמצע
הלילה, היה נוטל ידיו ויושב
ללמוד בלי ביטול של רגע. פעם
קם לפנות בוקר, בליל שבת,
הבית היה חשוך, רק במדרגות
לעלית הגג דלקה מנורה קטנה,
עלה וישב על המדרגות, חרף מזג
האוויר הקר, ולמד לאור המנורה
עד אור הבוקר.
(היא שיחתי ח"א, עמ' רסו)

בעיון התורה

סיפר המשמש שלו 'ברוך', כי
היה ישן בחדר הסמוך לחדר של
הרה"ק (ה"דברי חיים" מצאנז), פעם
אחת הקיץ משנתו וראה עשן
גדול בבית, ונגש אל החדר אשר
הרה"ק ישב שם, וירא (דרך החור)
והנה השלחן בוער באש, והרה"ק
עומד רגלו אחד על הארץ ורגלו השני על הכסא,
ומעמיק באיזה ספר כאלו לא נעשה דבר. והתחיל
לנקש על הדלת, ופתח את הדלת בכח וביד חזקה,
והסיר את המנעול, וירץ הרה"ק לקראתו ורצה
להכותו בה"ציבען" אשר בידו, בעבור אשר הפריעוהו
מעיונו. ויאמר לו: "הלוא השלחן בוער באש". ואז
ראה ונוכח כי הבערה ללהב יצאה, ועד כה לא הרגיש
מאומה.

תורה שלמדתי באף

סיפר הגאון מטשעבין זצ"ל ששמע מאביו
ה'כוכב מיעקב' ששמע מזקן, בן דורו של הגאון רבי
עקיבא איגר, ששאלו פעם את הגרעק"א איך זכה
שכל עמלי התורה הגוים בספריו, וכל אחד בכל דרגה
שהיא בין בחור צעיר ובין גאון מופלג מוצא טעם

הודעה

שמחים אנו להודיע כי המקוה לטבילת כלים
ברח' אסטן 46 פתוח שוב לשירות הציבור.
עם זאת אנו מזכירים שוב שהמקוואות הפרטיים
שהותקנו בבתי בתקופה זו אינם כשרים
לטבילת כלים.

"ונשמרתם"

בשימוש בחומר החיטוי "אלכוג'ל"
(ALCOGEL), בפרט ע"י ילדים, נדרשת זהירות
יתרה שהחומר לא יפגע לא בעינים,
שלול להביא לתוצאות קשות ה"י.

אדם כי ימות באהל (המשך)

את הח"ח יושב ושקוע בלימודו, כאילו יושב כך כבר
איזה שעות, ולא היה ניכר שזה עתה נכנס מן הדרך
המיגעת".

כל מעיני כך

הגה"ח רי"ש קאסטילניץ ז"ל סיפר: לימוד
התורה שלו (של הרה"ק רבי מרדכי חיים מסלאנימא ז"ע)
היתה בבחינת שעשועיו ממש, מימיו לא ביטל זמנו
לריק, אם זה בערבי שבתות, או בזמנים דחוקים
אחרים, תמיד לא זהו ידו מתוך הספר, כסדר היה
אינמיטן לערנען. שנתו היתה כשהוא באמצע
הלימוד, כך אכילתו היתה כשהוא באמצע הלימוד,
וכל שיחו ושיגו עם אנשים היה כשהוא באמצע
הלימוד, כל מה שעשה היה 'אינמיטן לערנען'...

היה מרגיש בלימודו כפי שמובא באוה"ח הק'
שלולי היו יודעים מתיקות וערבות התורה היו רצים
ומשתגעים אחריה, מדרגה זו ראו אצלו. כתוצאה
מדבקותו בתורה היה ממעט להשתתף במסיבות
מרעים ולעתים היה נעדר מביהכ"ס אף בליל שבת
בשבת אחים, דבר שהיה לחידוש. ושאלו פעם
הרה"צ רבי מתת' סנדבערג זצ"ל על כך, ענה לו
בזה"ל: הרבה פעמים אני מרגיש התעוררות בעת
הלימוד כמו ביום הכיפורים ואיך אוכל לבטל הימנה.
ולעתים היה אומר שהוא מרגיש התעוררות ברגש
לומדו התוה"ק כמו בתפלה הכי נעלית ונשגבה.

(מזקנים אתבונן ח"ב, עמ' קמג)

קניית בקיאות

(הגה"צ רבי מיכאל בער ווייסמאנדל זצ"ל) כבר
בילדותו, התמדתו בתורה והתמסרותו לה עברו
כל גבול, כמו שכתב תלמידו הרה"ג ר' יהוסף חיים
שיינפעלד שליט"א: זוכר אני שאמרתי לו פעם,
שבדרך כלל מי שהוא בקי אינו עמקן, ורבינו על
אף שהוא בקי נפלא עכ"ז צולל במים עמוקים של
תורתנו עד אין גבול ועומק. והוא ז"ל ברוב ענותנותו
שתק, ואח"כ אמר לי, תדע אהובי ר' יוסף, כשהייתי
ילד בן שבע-בן שמונה, למדתי שמונה עשרה-תשע
עשרה שעות במעט לעת... (כלומר, שאז קנה הבקיאות).
וסיפר תלמיד אחד שפעם אחת הוכיחו רבינו
לזרוז לקום וללמוד באשמורת הבוקר, ואמר לו בתוך
הדברים: כשהייתי נער בן י"ב שנה היתה המטה
זורקת אותי ממנה לאחור שינה של שלש שעות.
(תורת חמ"ד - בהקדמה, איש חמודות)

לא פסיק פומיה

פעם שאלו את רבי יהודה זאב (הגה"צ ראש
ישיבת מאנשעסטער זצ"ל) במה הגיע למה שהגיע?
ענה להם במלה אחת "בהתמדה", את ההתמדה
הזו רכש מהיותו ילד, מתוך החשיבות שיחס לכל
ענין שברוחניות ניצל כל רגע ורגע ללימוד תורה
וקיום מצוות.

את ההתמדה הזו המשיך ללא לאות לכל אורך
ימי חייו, תמיד למד, תמיד שקד, תמיד ראוהו רכון
על ספרי קודש ועוסק בתורה, בכל התקופות ובכל
המצבים, והתמדתו היתה ביגיעה, בריכוז, בחשק
ובנעימות, עד כי הוא והתורה היו לחטיבה אחת,

אפשר לקבל את ה"שבת בשבתו"
דרך ה-ALCO - נא לפנות:
shabato.antwerpen@gmail.com

הנהלת הקהילה מאחלת ברכת מזל טוב חמה ולבבית לכל בעלי השמחה

אברהם יהושע העשיל הופמאן זיסל מנוחה רוט
 ב"ר שמעון נ"י בת ר' שמואל נ"י
 הופמאן (העניג) רות (לוריא)
 ירושלים עיה"ק אנטווערפן

מאורשים
 אנטווערפן, ח' תמוז תש"פ

מרדכי ווידערקעהר גאלדא לאה פרינד
 בן הרב ישראל יוסף שליט"א בת הרב ישכר דוב שליט"א
 ווידערקעהר (אללעך) פרינד (ניגרעטל)
 ירושלים עיה"ק אנטווערפן

מאורשים
 אנטווערפן, ח' תמוז תש"פ

נחמן גאטעספעלד חיה יוטא טאפעל
 ב"ר מנחם מענדל נ"י בת ר' צבי (הערשל) נ"י
 גאטעספעלד (פולק) טאפעל (אליאוויטש)
 לונדון אנטווערפן

מאורשים
 אנטווערפן, ח' תמוז תש"פ

פנחס פריד מרים דאנציגער
 ב"ר אברהם צבי נ"י בת ר' צבי אלימלך נ"י
 פריד (פרידמן) דאנציגער (שווארץ)
 ירושלים עיה"ק אנטווערפן

מאורשים
 אנטווערפן, ח' תמוז תש"פ

בר מצוה
חיים ב"ר אלכסנדר זושא פאגעל נ"י
 *
יואל אלימלך ב"ר שלמה שטראה נ"י

טאנוו באי חיקאט

שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבוא
Wachtdienst (9.00-22.00 uur)
 op vrijdag 3 juli
 Claeys, Quinten Matsyslei 11 232.54.22
 Plantijn, Plantin en Moretuslei 92 233.66.80
 op zaterdag 4 juli
 De Kroon, Brederodestraat 127 237.49.93
 op zondag 5 juli
 Bek, Belgiëlei 66 230.53.64
 op maandag 6 juli
 Pieters, Lange Leemstraat 124 239.15.30
 op dinsdag 7 juli
 Pieters, Lange Leemstraat 124 239.15.30
 op woensdag 8 juli
 Anfarma, Schulstraat 1 237.51.43
 op donderdag 9 juli
 Justitia, Justitiestraat 81 237.45.14

Na 22u. op 3 juli (ליל ש"ק):
 Brant, Lambermontplaats 16

Na 22u.: **0903.92248** (1.50€ per min.)
רופא תורן: 0900.10.512
הצלה: HATZLOH - 03.289.00.00
הצלה חי לייפליין: Crisiscentrum - 03.208.20.20

בית נאמן: baineemom@gmail.com	שמירה: 03.218.91.00
קשת: 0474.20.56.55	גזיה: 0488.05.25.16
טאג: 03.500.8947	בקור חולים: 0.32.33.34.35
טאג-מוסדות: 03.808.49.49	מוקד ה.ר.ב.: 00.972.2.502.02.02
תומכי שבת ויו"ט: 0486.69.08.93	רב: 0475.76.24.34
שערי פרנסה טובה: 03.808.39.39	שפרא ופועה: 0489.35.64.77
חסדי אהרן: 03.500.60.60	שמייכעל: 0489.79.07.33
ECJCE-JOBS - 0466.32.34.74	תהרון: 03.808.44.82
מיסלה: 0489.84.17.17	חי לייפליין: 0495.19.81.00
חבריו: 03.80.80.424	מבל ללב: 03.232.22.27
Pinny's Data Bank - 0496.100.100	שלוח: 03.239.88.57
שיעורים בלטינית: 03.218.64.64	חזק: 0485.37.18.42
קול הלשון: 03.80.80.388	IN TOUCH - 0486.89.11.90
וטרה לבנו: 03.208.52.08	בוני עולם: 03.500.11.05
	A TIME - 03.500.10.75

יעקב סידנער
 בן הרב שמעון מרדכי שליט"א
 סידנער (רייך) שפיצער (ראפאפארט)
 אנטווערפן מאנשעסטער

מאורשים
 מאנשעסטער, ג' תמוז תש"פ

ישראל הבא
למשפ' ר' אהרן פרידמאן נ"י
 *
למשפ' ר' מנחם אלטער נ"י
 *
למשפ' ר' אברהם יוסף יודא נאה נ"י
 *
למשפ' ר' יוסף שלמה גולדמן נ"י

ציוו אגן אטרה
ישראל ב"ר חיים מרדכי ווייס שו"ב נ"י
 *
אהרן ב"ר משה יונה בנימין קליין נ"י

ישראל
למשפ' ר' יחיאל טאהלער-גולדמאן נ"י

ישראל
למשפ' ר' משה בן ציון געלדציילער-נויגרעטל נ"י

מתלמידיו ובקש ממנו שיחזור על מה שאמר היום בשיעור, פתח הלה ואמר מלה במלה מחידושו של אותו גאון, ניסה הגאון לומר לפניו חידוש אחר, אך גם בזה הראה לו החת"ס שכבר קדמו והעלה את הדברים עלי כתב בגליון השו"ע שלו, וכשאמר הגאון עוד חידוש הוציא את פנקס החידושים והראה לו שהוא כבר חידש כן, או אז פרך ידיו ביאוש ואמר ויכי מה אעשה שהרב מפרעשבורג זוכה שהתורה עפה ופורחת מעצמה לראשו, ויהי כשמוע החת"ס את דבריו התקומם בסערת רוחו והתבטא נדירות ויכי התורה נכנסה מעצמה לתוך ראשי! במשך עשרים וחמש שנים לא ישנתי במטה...
 (פרקי אבות 'מפי ספרים וסופרים' ח"א, עמ' נט)

נקנית ביסורים
 רבנו (הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל) למד תורה מתוך צער במשך כל ימי חייו. "אם לא הייתי לומד כשאני מרגיש טוב, לא הייתי לומד בכלל", העיד על עצמו לפני תלמידיו.
 סיפר תלמידו המובהק, הג"ר יהודה עדס: "לאחר שעבר ניתוח בראשו נכנסתי לביתו. הוא היה שקוע בתלמודו עד שלא הבחין בי כלל. כשהרים את ראשו וראה אותי, אמר לי: 'אוי, היה לי כאבים נוראים בלחי. גם אם אומר שחשתי כאילו עשר סכינים חותכות את פני, עדיין לא תיאתרי לך את עוצמת הכאב...' ומיד חזר לסוגיא והתחיל לדבר בלימוד."
 התלמידים ששמעו באותה תקופה את שיעוריו בשיבת 'קול תורה', מספרים כיצד צבט רבינו את לחיו מפאת הכאבים הנוראים, אולם על אף הכל לא הפסיק רבנו את מסירת השיעורים.
 (במחיצת ח"ב, עמ' 665)

מגיני ומצלי
 כששמע הגאון רבי חיים עוזר גרודז'ינסקי את הבשורה המרה שרבנו (הגאון רבי ברוך בער לייבאוויץ זצ"ל) הסתלק, התעטף בקדרות, אחר התבטא בחרדה: "משנפטר רבי שמעון ורבי ברוך בער נסתלקה עמלות התורה המגינה על הדור, חוששני שעתה תהא הדרך פתוחה בפני הגרמנים הארורים."
 (הרב הדומה למלאך)

קו הקהלה
 8 → ואח"כ ללחץ 03.233.55.67
נתוספו השבוע
במספר 1
פרקי אבות (פרק ה'), פרשת השבוע
ע"י מרן הרב שליט"א
במספר 5
מהדומ"ץ הגר"ז פאללאק שליט"א
 בענין חשיבות כיבוד הזמנים בשמחות ובמסיבות
במספר 6
השיעור הקבוע של הגר"ש סלביצקי שליט"א
 לעבור מדרשה לדרשה קודמת - ללחץ *

חשדהו וכבדהו
 חוזרים ונשנים מקרים, שאנשים תמימים מקהלתנו מפסידים רכושם והונם ע"י מוכרי וקוני דירות ובתים הנדמים כ'כשרים', ולפעמים מתחזים כמשקיעים או כמתווכים, והבא במגע אתם מניח מעותיו על קרן הצבי.
 לכן הננו מזהירים, שאין לחתום על שום חוזה בלי לברר תחילה אצל מומחים ומכירים את מהות המוכר או הקונה, ולא יסמוך על מי שנראה כנאמן, וגם לא יתפתה להבהל שע"י איחור הזמן הדרוש לברר את הענין, יקדימונו אחר במקח.
 כמו כן אין להכנס כלל לעסקי השקעות המבטיחים אחוזה מפורזים של ריוח, וכן הלוואות ועיסקא, בלי בירור כנ"ל.
 והנזהר בכל הנ"ל ינצל מהרבה עגמת נפש, והשי"ת ישמרנו מדוברי מרמה וישלח ברכה במעשי ידינו.
 ובוזה באעה"ח ה' לסדר "דרך המלך נלך"
הבד"ץ

אדם כי ימות באהל (המשך)

ושו"ע וכו', וקורא רבינו שליט"א לסדרי לימודו הנ"ל "החובות", והגאון רבי גדליה הוניגסברג שליט"א חיבר לאחרונה ספר שלם אשר בשם "ספר החובות" יכונה, בו מפרט את כל סדר לימודו של הרב בצירוף עובדות השייכים לענין זה.
 ובימים האחרונים נגש יהודי אחד קמיה רבינו שליט"א והגיש לו פתק ובו כתב שיש לו חובות מרובים של ממון, ומחמת ריבוי חובותיו הבנקים עיקלו את חשבונותיו ושאר דברים שלו ופשוט אינו יכול להמשיך לחיות בצורה זאת ובקש ממרן שליט"א שיזכה להנצל מכך ושיהיה לו פרנסה בשפע. אמר לו רבינו בהאי לישאנא "גם לי יש חובות", והצביע לו על ספרי שבהם לומד מדי יום ייומו את סדר לימודיו. אמר אותו האיש לרבינו שליט"א אבל יש הבדל בין החובות שלי לחובות של הרב, שהחובות שלו גרמו שיעקלו את ממונו, מה שאין כן החובות של מרן שליט"א אינם גורמים ליעיקולים. אמר לו רבינו שליט"א גם החובות שלי גורמים ליעיקולים. ותמה אותו האיש מה שייך ליעיקולים בחובותיו של רבינו. הסביר לו רבינו שחובותיו מעקלים לו את שנתו, שכל עוד שאינו מסיים את חוק לימודיו אינו יכול לישון.
 ובעיני ראיתי כמה פעמים שרבינו שליט"א עלה על יצועו לנוח את מנוחת הצהרית ופתאום אחר כמה דקות קם מן המטה, וכשהפציר בו הנכד שלא הספיק לנוח אפילו רבע שעה וחשוב לבריאותו שישכב עוד מעט, אמר לו רבינו "החובות לא נותנים לי לישון".

לא ישנתי במטה
 גאונותו ובקיאותו בתורה של החתם סופר לא באו לו בנקל אלא מתוך יגיעה והתמדה עצומה בתורת ה'. מספרים שפעם בא אליו גדול אחד ושטח לפניו את חידושו, שמע החת"ס את הדברים (מן הנראה שהיה לו איהו ענין בכך, אולי רצה לגרום לאיש שיחזק להשפיל דעתו ולא ללכת בגדולות) וקרא לאחד